

מסכת בכורות

פרק ה משנה ג

הצורם באזן הבכור, הרי זה לא ישחט עולמית, דברי רבי
אליעזר. וחכמים אומרים, כשיולד לו מום אחר, ישחט עליו.
מעשה בזכר של רחלים זקן ושערו מדלדל, ראהו קסדור
אחד, אמר, מה טיבו של זה. אמרו לו, בכור הוא ואינו נשחט
אלא אם כן היתה בו מום. נטל פגיון וצרם באזנו, ובא מעשה
לפני חכמים והתירוהו. ראה שותתירו, והלך וצרם באזני
בכורות אחרים, ואסרו. פעם אחת היו תינוקות משחקין
בשדה וקשרו זנבות טלאים זה לזה, ונפסקה זנבו של אחד
מהם והרי הוא בכור, ובא מעשה לפני חכמים והתירוהו. ראו
שותתירו, והלכו וקשרו זנבות בכורות אחרים, ואסרו. זה
הכלל, כל שהוא לדעתו, אסור. ושלל לדעתו, מותר:

